

Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

Sefer Mivhar ha-peninim

Ibn-Gabirol, Shelomoh Ben-Yehudah
הדויה-זב המלש, לוריבג זבא

Be-Tshernovits, 615 = 1854

הראשי ררד תורה רעש /zmanה בהוא תדיבא רעש

[urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12379](#)

שער אבדת אהוב הנאמן

אראה פניו היותי עור ובעת ידבר מי יתן אהוי חרש
שער אבדת אהוב הנאמן אמר הכהן
שני דברים

אין בעולם יותר מעתים מהם . וכל יום יום זיקף מעוטם . מזמן מהתר שהווציא אותו לשם שמים . ואוהב נאמן שתבטחה בו יאמר אדם אחד לחייב הורני על מי שאשב עמו אמר לו זאת האבדה לא מצאתה : **(תוכפת)** ויאמר באלו פרח הוא לשון חיבור . יהא נכו שבלך אם תתחבר לצדיק צדיק אתה זואם תתחבר לרשות רשות אתה כי כל מין מתחבר למינו . ויאמר אם תמצא אלוף אמוןך . שמרתו כאישון עינך . ובקרובים אל תשכח . כי יש אהוב דבק מאח' ויאמר אל תחליף אלוף בנהתו . באיש החדש ולא ידעתו : **שער הורות דרך ישודה** כתוב הכהן לבני את לבני . הבן כתבי ותנו לבך לעצמי הטيبة . ותוכחתי אל חמאס זה השט איןך לאמרתי ועשה מה שאתה רואה בכתבי . ותשכילד ותצליל בכל דרכיך . ואל תשתדל בזולתו . ואל תתעסק בכל עדו ואל תהשוו בבלתו . וידע כי החכמה בלמוד . ולהלמוד בהבנה . וההתמדה . בחירות . כי הרואות איןן עורות : אבל הלכבות עורות

פירוש

שער אבדת אהוב הנאמן מהחר . טהין צו לך גול ולחן טלה ולג זוס סמץ דוסי : **שער הורות דרך ישודה** בלמוד . מרוב : בהבנה . דנו מטען דבר : הרואות . כס פנימיות

שער הוראות דרך ישרא

כח

עורם ע"ב עין בכתב . והן לבך במא שיש בו .
כى לא תועיל פתיחת העין כאשר יהיה הלב עיר .
ולא יעוז כריתה האוין : ולא יועיל גודל הנוף וארכיו .
כאשר יהיה הלב רק משקל : הלא שמעת הכם אומר
אין ראות העין מועילו כשהלב עיר . ולא יעוז כריתה
האוין . כאשר הלב עיר . וכמה יש מבני אדם שיירחיבך
מראוו . כאשר ידבר יחשב אלם . ודע כי המובית
את מי שאנו נוכחי . והלומד את מי שאנו למד .
כמגן אל המתים או צוועך אל העין . והמשביל
הנלבב יספיק לו המעת מהתויכת זהטלה האחת מן
החכמה יקבענה להזבה . ויישים הדברים דמיונים .
וישקול קצחים בקצחים יჩימחו הנטיות לרוחב לבב
הדרות . והרגש לדברים הנעלמים . וכבר אמר הכם
לבנו דעת בני כי המוסר ראש השכל . והשתיקת כiolת
את החכמה . ובקשת החכמה . פתח הטובה ומלבושים
האהבה : ובקשת האות פתח הרעה ומלבוש השנאה
והמלחילה טובה ; והאמינה תפארת לאדם . והיוישר
הטוב שבחרים . והחכמה נהלה טובה . והכזיב
פתח האשימים . והחונק גורם רעה . והגורות שנאה
 והעברת משכחות הטענה . והמיהירות מחלשת העצה
 מרוע מוסר : ורוע המוסר מורייש הבזון . ומצמיה
 התגירה

פירוש

העוויס : ולא יעוז כריתה האוין . כלומר לנו יגדר פטירתו שלון כמה
סבומע לסין סלב רולם להכין : שיירחיבך מראוו . טיגאל מריהו
בעיין : יחשב אלם . חמיעוט חכמו : נוכחי . לבון ויכום כלומר
שאינו מהווכם מלכו : הנלבב . צלב חנס : דמיונים . אף למה צלם
למד : הנעלמים . כגון קמת עליונות פודות הקורה : והעברת לטן
ויתבער

שער הורות דרך ישרה

התגרה : ורוב הישrok סימן שוטה : ומין שהראיה שנייה
תמעט מוראו . והשקר מעשה הקוצר . ומביא הרע
השדי' וחברת הרעים מפסחת האמונה . וחברת הטיבים
מוסיפה השכל ומחיה הלב . ומזכרת הדעת ומאריה
דפניהם . ופרשנותה הטוב . ומדובר מוכיף בזוריות
המשכיל . וכמה איש שכל מבלי מוכר . בזוי לו
בשכלו . ולא הויעיל השכל מבלי מוכר . ואשר קנה
מוסר מוסיפה מעלה שכל וזריות . ולולי המוספה היו
בני אדם שווים . אבל יתרון קצחים על קצחים ב謄ור
הטוב . ואודיעך כי השוטה אין לו רפואה . והוא
מזה שאין לו תקנה . והמשכיל פאר לעצמו וברכה
לנפשו וכבוד לביתו ותפארת לחבריו ויקד למשפחו :
ואו מנשא נפשו ומכנייה באשה ייחוץ . ואם יהיה
המשכיל ריש וייה לו לדבה אל המלך ישב עם הנדרולים
ויכנס עם השרים וישבוחו בני אדם ויתאווה מכיריו .
ויתפאו בו אהביו ויראו אותו שנאיו והוא מוסר את
נפשו ורואה אותה . ואמר החכם אין למשכיל מוכיה
בנפשו . ואין לכטיל מוכיה כמשכיל . ואין מנהיג לבני
אדם כבעל הנטיות המשכיל . ואין אהוב נאמן כנדיב
ולחכם לב יקרה נבון : ולא ילמד האדם אלא במא
שידע : והימים יהכמרו במא שלא ידע . ולא יועיל
ה謄ור למי שאינו מבין : ואמר החכם בשתשאל על

פירוש

הארם

ויתUNDER ס' ני למעיכס (דנרייס ג') : התגרה . פמחלוקת: שנייו . מרוג
שחקו . והשקר מעשה הקצר . כי זכר לוי מתקיים כלל נמסרה כוונ
מושכח : ומביא הרע . סבך כל מקום צעד סרעה : בזוי לו בשכלו .
כמי קדם בזוי מותו על סכלו שמיינו עופת ומתייג על פיו . ורואה מותה
במהגע

האדם שיאל מי רעהו כי כל מעשה האדם במעשה רעהו ע"ב כשהיה בתוך עם התריע לטוב שביהם ויאל התריע לרע פן תהיה כמוותו: ודע כי האoil אם יהיה נמצא לא ישאלו עצתו: ואם יפרק לא יפרק ולא יהיה נכבד כל ימיו. ואם יהיה במושב החכמים ישמע הדברים ולא יבין ויראה הענינים ולא ירניש: והזהר מהדבר הרע במושבות. וממן השיחה לפני חכמי התורה וממן השחוק לפני החכמים ושמע לחכמי התורה והבניע לחכם וכבוד את הנדול. ורפה כנפיך לקטן ועווב את החנוף ורגואה כי הם מזיקים לאדם וזהם מן השגנון וקלות הדעת: ודע כי מדות הנדייבים אהוב בני ארם ותעלם ממומיהם ועיזבת הנשירה לחוטא והמלחילה למראם ווהסברת פנים לדל וכבוד האוהבים: ויאל תחפש על ענייני בני אדם. ואל תחקור על הדברים. והסתבל במה צויתיך. וצורך יערכ:

שער מצות החכם לבנו אמר החכם בני אל תקבל ישרה על אנשי עירך. ואל תבזה לדבר הקטן כי יבא לדבר הנדול ואל תחולק עם אדם בעטן. כי אתה מצער אותו. ואל יקbez במושבך אנשים שהולקים לנזוח. ואל

פירוש

כמראת פטוכ. וככינה עונכה אם יהיה נמצא. במחורת לנטיס חכמים: ואם יפרק. סלה יסיה ז: לא יפרקlein נטהדרו כלוס: ורפה בnfיך לקטן. להגנו נמות ובוכריו וופס: צורך. כמו גור זיך צאי (לנרייס ל"נ) כיוי לכוון ימנד:

שער מצות החכם לבנו לדבר הקטן בעיניך. זו סתומת קען לפי בעה: לנזוח. שומדים על

יונך